

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1758/07
24.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nadežde Radević, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Biljane Dragojević, Ljiljane Ivković-Jovanović i Vesne Popović, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", čiji je zastupnik BA advokat, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž I. 182/07 od 21.09.2007. godine, u sednici veća održanoj dana 24.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Subotici GžI.182/07 od 21.09.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Subotici P.1. 212/06 od 14.05.2007. godine, stavom prvim izreke, usvojen je tužbeni zahtev tužioca u celosti, pa je stavom drugim izreke poništeno rešenje tuženog broj 9724 od 31.07.2006. godine, kojim je tužiocu otkazan ugovor o radu, a tužena obavezana da ga vrati na rad i rasporedi na poslove u okviru njegove stručne spreme i radnih sposobnosti. Stavom trećim izreke, utvrđen je prekid postupka u delu tužbenog zahtev tužioca radi naknade štete u visini izostale zarade za period od prestanka radnog odnosa pa nadalje do pravnosnažnog okončanja parnice broj P.1. 212/06 po tužbi tužioca radi poništaja otkaza ugovora o radu. Stavom četvrtim izreke, obavezan je tuženi da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 41.400,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

Presudom Okružnog suda u Subotici GžI. 182/07 od 21.09.2007. godine, delimično je usvojena žalba tuženog, tako što je preinačena presuda Opštinskog suda u Subotici P.1.212/06 od 14.05.2007. godine u delu odluke o troškovima postupka, pa je odbijen zahtev tužioca za naknadu troškova postupka u iznosu od 41.400,00 dinara, dok je u preostalom delu žalba odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda u tom delu potvrđena.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tuženog nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijana odluka je jasna, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, pa nije učinjena bitna povreda iz tačke 12 citirane odredbe, na koju se revizijom ukazuje. Kako je u ovoj parnici u pogledu osnova tužbenog zahteva stvar sazrela za donošenje odluke, pravilno je prvostepeni sud presudom (a ne međupresudom), odlučio o jednom od tužbenih zahteva tužioca. Stoga su neosnovani revizijski navodi da je time učinjena bitna povreda odredbe ZPP, iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac, koji je po zanimanju ____ tehničar sa IV stepenom stručne spreme, je kod tuženog bio u radnom odnosu na neodređeno vreme po ugovoru o radu zaključenim 11.8.2004. godine, na poslovima šefa pogona u sektoru proizvodnje - Pogon prerade ____, za čije obavljanje je prema sistematizaciji tuženog potreban VI stepen stručne spreme mašinskog, tehnološkog ili elektro smeru i dve godine radnog iskustva. Tužiocu je na njegov zahtev odobreno neplaćeno odsustvo radi završetka studija, u periodu od 7.11.2005 do 30.4.2006. godine, a on je za to vreme bio na civilnom služenju vojne obaveze, o čemu nije obavestio tuženog. Takođe je utvrđeno da je tužilac u maju mesecu 2006. godine, položio četiri ispita, a da mu je do završetka studija ostalo još pet ispita. Tužilac se nije obavezao da će za vreme trajanja neplaćenog odsustva završiti studije. Po saznanju za činjenicu da je tužilac na odsluženju vojnog roka, tuženi je doneo rešenje kojim je tužiocu prestao radni odnos zbog odlaska na odsluženje vojnog roka, stim da mu prava i obaveze na radu i po osnovu rada, miruju. Tim rešenjem tužilac je obavezan da se u roku od 15 dana od dana odsluženja vojnog roka vrati na rad kod poslodavca, što je tužilac i učinio. Međutim, nije mu omogućeno da radi, već mu je nakon upozorenja, osporenim rešenjem tuženog od 31.7.2006. godine, otkazan ugovor o radu i radni odnos prestao sa 7.11.2005. godine jer je svojom krivicom učinio povredu radne obaveze - neblagovremeno, nesavesno ili nemarno izvršavanje radnih dužnosti i obaveza. Rešenje je tužiocu uručeno 11.8.2006. godine, a tužbu je podneo 10.11.2006. godine.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su usvojili

tužbeni zahtev tužioca i poništili kao nezakonito rešenje tuženog na osnovu koga mu je otkazan ugovor o radu i obavezali ga da tužioca vrati na rad i rasporedi na poslove u okviru njegove stručne spreme i radnih sposobnosti. Za ovu odluku dati su razlozi koje kao pravilne i potpune u svemu prihvata i Vrhovni sud. Odredbom člana 179. tačka 2 i 3. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br.24/05), propisano je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđene opštim aktom ili ugovorom o radu; ili ako ne poštuje radnu disciplinu propisanu aktom poslodavca, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca. Prema tački 14. podtačka 1. Ugovora o radu, zaključenog između tužioca i tuženog dana 11.8.2004. godine, zaposlenom prestaje radni odnos otkazom ugovora, ako svojom krivicom učini povredu radne obaveze, koja se sastoji u neblagovremenom, nesavesnom i nemarnom izvršavanju radnih dužnosti i obaveza.

U konkretnom slučaju, tužiocu je na njegov zahtev odobreno neplaćeno odsustvo radi završetka studija, a on je u isto vreme bio na civilnom služenju vojnog roka, o čemu nije obavestio tuženog, niti je završio studije. Takvo ponašanje tužioca ne može se kvalifikovati kao neblagovremeno, nesavesno ili nemarno izvršavanje radnih dužnosti i obaveza, jer se on ničim nije obavezao da će za vreme trajanja neplaćenog odsustva završiti studije. Osim toga, utvrđeno je da je tužilac neplaćeno odsustvo koristio u svrhu pripremanja ispita jer je u martu mesecu 2006. godine, položio četiri ispita. Neobaveštavanje tuženog o činjenici da se u to vreme nalazi na civilnom odsluženju vojnog roka, takođe ne prestavlja ponašanje zbog koga ne bi mogao da nastavi rad kod poslodavca, jer odobreno odsustvovanje sa rada, bez naknade zarade i odsustvo zbog civilnog služenja vojnog roka, imaju istu pravnu posledicu - mirovanje prava iz radnog odnosa, kako pravilno zaključuju nižestepeni sudovi. Stoga nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Revident neosnovano tvrdi da je tužilac svojim prikrivanjem odlaska na civilno odsluženje vojnog roka učinio povredu radne obaveze iz člana 16. tačka 9. Ugovora o radu, jer taj podatak u kontekstu već odobrenog odsustva, nije onaj koji bi bio važan za vođenje matične evidencije.

Sa izloženih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Nadežda Radević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MZ